

sieringstidspunktet, kan der opstå en lignende tabsrisiko. Denne risiko kan af instituttet afdækkes ved at indgå en optionsforretning med et pengeinstitut eller en anden finansiel virksomhed.

Forslaget indebærer, at Finanstilsynet skal fastsætte regler om disse risici. Reglerne vil indebære, at instituttet kan foretage afdækning på porteføljeniveau af finansielle kontrakter, i det omfang en sådan afdækning ikke væsentligt afviger fra en tilsvarende afdækning på enkeltlåneniveau.

Reglerne vil indebære, at institutterne ikke kan finansiere udlån med mulighed for indfrielse til kurs 100 ved at udstede inkonverterbare obligationer eller påtage andre tilsvarende konverteringsrisici indenfor balanceprincippet.

Reglerne vil endvidere indebære, at hvis institutterne giver rentetilpasningslån med et loft for den maksimale rente, låntageren skal betale, skal instituttet afdække risikoen herved.

Til nr. 6

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 7

Efter de regnskabsregler, der er gældende for pengeinstitutter, har pengeinstitutter mulighed for i deres regnskab at indregne et såkaldt skatteaktiv. Det er planlagt, at regnskabsreglerne for realkreditinstitutter skal ændres, så realkreditinstitutter får en tilsvarende mulighed.

Et skatteaktiv opstår typisk, hvis realkreditinstituttet har haft negativ skattepligtig indkomst. Aktivet består i den skattemæssige fordel, som realkreditinstituttet har i kraft af, at den negative skattepligtige indkomst efter regler i skattelovgivningen kan bringes til modregning i fremtidig skattepligtig indkomst. Muligheden for at modregne et skatteaktiv afspejler realkreditinstituttets økonomiske situation som en igangværende virksomhed. Tidligere har det ud fra forsigtighedshensyn ikke været praksis at indregne et skatteaktiv i regnskabet, medmindre det kunne rummes i en udskudt skatteforpligtelse. Når et skatteaktiv indregnes i regnskabet, vil det alt andet lige forbedre et realkreditinstituts solvensprocent.

Efter lovens gældende regler fratrækkes immaterielle aktiver ved opgørelsen af den kapital (den ansvarlige kapital), der anvendes ved opgørelsen af et realkreditinstituts solvensprocent. Baggrunden for denne regel er, at immaterielle aktiver ofte mister deres værdi, hvis realkreditinstituttet kommer i økonomiske vanskeligheder.

Tilsvarende kan det siges om skatteaktiver, at de kun har værdi, hvis realkreditinstituttet realiserer en

positiv skattepligtig indkomst i fremtiden, hvori det opsparede skattemæssige underskud kan modregnes. Hvis realkreditinstituttet kommer i økonomiske vanskeligheder og ikke realiserer overskud, mister skatteaktivet sin værdi. På den baggrund foreslås, at skatteaktiver - i lighed med immaterielle aktiver - skal fratrækkes ved opgørelse af et pengeinstituts ansvarlige kapital.

Ved dette forslags fremsættelse har Økonomiministeriet ikke kendskab til institutter, hvor den foreslåede ændring medfører, at instituttets solvens kommer under den i loven krævede. Såfremt dette alligevel skulle blive tilfældet, har Finanstilsynet i realkreditlovens § 53, stk. 4, hjemmel til at fastsætte en frist, indenfor hvilken solvenskravet skal være opfyldt.

Til nr. 8 og 9

Ophævelsen af bestemmelserne er en konsekvens af indholdet af de foreslåede nr. 1 og 2.

Til nr. 10

Kredsen af de omfattede virksomheder udvides dels med fjernere tilknyttede virksomheder, dels med personer, der er aktionærer.

Bestemmelsen i § 63, stk. 2, om hjemmel for Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler om koncerninterne transaktioner er enslydende i alle de finansielle love. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at den tilsvarende bestemmelse i lov om forsikringsvirksomhed ændres i forbindelse med gennemførelsen af artikel 8 i forsikringsgruppedirektivet.

Som en yderligere konsekvens af gennemførelsen af forsikringsgruppedirektivet vil der i bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner blive indsat en bestemmelse om, at de finansielle virksomheder en gang årligt skal indberette væsentlige koncerninterne transaktioner til Finanstilsynet.

Til nr. 11

Når finansielle virksomheder indgår i en koncern, er der ved koncerninterne transaktioner risiko for, at der indirekte overføres midler mellem selskaberne, hvis der fastsættes en pris eller vilkår, der ikke er markedsmæssige.

Til imødegåelse heraf har Finanstilsynet i medfør af stk. 2 udstedt bekendtgørelse nr. 189 af 24. marts 1998 om koncerninterne transaktioner. Derudover er der i den finansielle lovgivning særlige bestemmelser om visse typer af koncerninterne transaktioner (primært lån og sikkerhedsstillelse).

Såfremt en transaktion i dag indgår i strid med reglerne i den nævnte bekendtgørelse, er sanktionen straf i form af bøde.